

Sygn. akt II K 478/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy B. K.

po rozpoznaniu dniach 27 listopada 2015 roku, 8 lutego 2016 roku sprawy karnej

D. M. (1)

ur. (...) w Z.

syna S. i M. z domu M.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 13 do 14 listopada 2013 roku w M. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podając się za A. D. (1), zawarł za pośrednictwem sieci telefonicznej z firmą (...) prowadzoną przez W. G. (1), umowę na zakup szyn kolejowych oraz rozjazdów w ilości 20,36 tony, a następnie przesyłając na adres poczty elektronicznej pokrzywdzonego uprzednio podrobiony w celu użycia za autentyczny dokument w postaci potwierdzenia przelewu z Banku (...) na wskazany rachunek bankowy doprowadził do wydania przedmiotu umowy wprowadzając w błąd W. G. (1) co do zamiaru uregulowania należności wynikającej zawartej umowy czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35.630 zł W. G. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. W dniu 13 listopada 2013 roku w M. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podając się za A. D. (1), zawarł za pośrednictwem sieci telefonicznej z firmą (...) prowadzoną przez S. B. (1) umowę na transport szyn kolejowych oraz rozjazdów ustalając cenę transportu w wysokości 4 zł netto za przejechany kilometr drogi wprowadzając w błąd S. B. (1) co do zamiaru uregulowania należności wynikającej z umowy, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.720 zł W. G. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

III. W okresie od 13 do 15 listopada 2013 roku w S. i W. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podając się za A. D. (1), zawarł za pośrednictwem sieci telefonicznej z firmą (...) prowadzoną przez P. K. (1) umowę na sprzedaż złomu stalowego pochodzącego z popełnionego uprzednio czynu przestępczego w postaci szyn kolejowych w ilości 20,18 tony, a następnie podczas transakcji posłużył się uprzednio podrobionym w celu użycia za autentyczny dokumentem w postaci faktury nr (...) wystawionej na dane firmy (...) wprowadzając w błąd P. K. (1), co do legalnego pochodzenia sprzedawanego mu złomu, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18.162 zł P. K. (1)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego **D. M. (1)** uznaje za winnego czynów opisanych w punktach I i III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk przy przyjęciu art. 91 § 1 kk w brzmieniu tego przepisu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **D. M. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 kk, z tym, że przyjmuje, iż czyn ten został popełniony na szkodę (...) i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 2 kk, w brzmieniu tych przepisów obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku łączy wyżej wymierzone oskarżonemu **D. M. (1)** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną jednego roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 46 § 1 kk w brzmieniu tego przepisu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku orzeka wobec oskarżonego **D. M. (1)** obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- (...) kwoty 35.630 złotych,
- (...) kwoty 2.720 złotych,
- (...) w kwocie 18.162 złote;

V. na podstawie art. 626 § 1 kpk i w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego **D. M. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem wydatków, a na podstawie art. 2.1 pkt 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 300 (trzysta) złotych.

II K 478/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. G. (1) prowadził własną działalność gospodarczą w Ż. pod nazwą (...), polegająca na rozbiórce bocznic kolejowych, rozbiórce i sprzedaży lokomotyw oraz sprzedażą rzeczy pochodzących z kolei.

W dniu 13 listopada 2013 skontaktował się z nim telefonicznie mężczyzna podający się za A. D. (1) przedstawiciela firmy (...) z K.. A. D. (1) wyraził zamiar zakupu szyn kolejowych oraz rozjazdów kolejowych w dużej ilości. A. D. (1) ustalił z W. G. (1) cenę sprzedaży na 1750 zł za tonę złomu, tj, za całość 35630 zł, a W. G. (1) poinformował A. D. (1) o tym, że warunkiem zawarcia transakcji jest dokonanie przedpłaty - na co A. D. (1) wyraził zgodę. Ustalono także, iż po załadunku i zważeniu towaru dla firmy (...), W. G. (1) ma wystawić fakturę Vat i przesłać ją e-mailem do (...), a A. D. (1) dokona przedpłaty i prześle również e-mailem potwierdzenie dokonania przelewu.

W dniu 13 lub 14 listopada zatelefonował do P. K. (1) z firmy (...) mężczyzna podający się za A. D. (1) przedstawiciela firmy (...) z K. i zapytał go czy jest zainteresowany zakupieniem około 20 ton złomu w postaci szyn kolejowych i rozjazdów. P. K. (1) wyraził zainteresowanie ofertą i zaproponował cenę w granicach 900 do 920 zł za tonę złomu. A. D. (1) potwierdził, że ma wszelkie dokumenty wymagane dla takiej transakcji.

W dniu 13 listopada 2013r około godziny 12 : 30 do S. B. (1) prowadzącego firmę (...) w T., zatelefonował mężczyzna podający się za A. D. (1) przedstawiciela firmy (...) z K. i powiedział, że zawarł transakcję z W. G. (1) z firmy (...) oraz zlecił S. B. (1) przewóz zakupionego towaru z firmy (...) do firmy (...). Strony ustaliły wynagrodzenie za przewóz w kwocie 4 zł za kilometr w sumie 2720 zł netto.

W dniu 14 listopada 2013r do firmy (...) zgłosił się S. B. (1), który przyjechał samochodem (...) nr rej. (...) i poinformował W. G. (1), że przyjechał na zlecenie firmy (...) po szyni i rozjazd kolejowe. W. G. (1) wskazał S. B. (1) miejsce załadunku, i po załadunku oraz zważeniu towaru, wystawił stosowną fakturę Vat nr (...) oraz przesłał ją do firmy (...). Po około piętnastu minutach W. G. (1) otrzymał drogą e-mail potwierdzenie dokonania przelewu bankowego w Banku (...) S.A. - po czym S. B. (1) zabrał towar i odjechał.

W kierunku K. S. B. (1) wyruszył o godzinie 2 : 00 w dniu 15 listopada 2013r wraz z synem T. B.. Gdy byli w drodze, telefonicznie skontaktował się z nimi mężczyzna podający się za A. D. (1) przedstawiciela firmy (...) z K. i polecił im, aby zatrzymali się na stacji (...) przed W.. Gdy około godziny 06 : 00 S. B. (1) zatrzymał się na Stacji (...) podjechał do niego samochód A. koloru ciemnego. W samochodzie tym przyjechał jedynie kierowca i przedstawił się jako A. D. (1). Na tej (...) przekazał A. D. (1) fakturę Vat (...). Po krótkiej przerwie w transporcie S. B. (1) udał się za A. D. (1), który prowadził swoim samochodem na miejsce gdzie miał być rozładowany towar.

W dniu 15 listopada 2013r mężczyzna podający się za A. D. (1) zatelefonował ponownie do P. K. (1) i powiedział, że „wyjeżdżają ze stacji pali w W.” oraz zapytał gdzie mają się kierować. P. K. (1) jako miejsce docelowe wskazał punkt skupu złomu w S.. W S. towar został przyjęty przez pracownika skupu złomu B. B. (1), który na polecenie szefa T. Z. (1) kazał rozładować towar i sporządził dokument PZ. Mężczyzna podający się za A. D. (1) oświadczył, że zapomniał pieniędzy i stwierdził, że wynagrodzenie dla S. B. (1) wypłaci obecny na miejscu P. K. (1), który stawiał jako kupujący złom, a następnie P. K. (1) odliczy sobie tą kwotę od ceny zakupu złomu. Rozładowany na skupie złomu towar został pocięty na odcinki 1,5 metrowe.

Mężczyzna podający się za A. D. (1) i P. K. (1) udali się do biura firmy (...) w W. B., gdzie A. D. (1) okazał druk z KRS i oświadczył, że zapomniał pieczętki. W związku z tym poprosił aby żona P. K. (1) sprawdziła firmę (...) w internecie. A. D. (1) zobowiązał się, że ponownie przyjedzie do W. z pieczętką lub prześle nową fakturę Internetem. P. K. (1) wypłacił A. D. (1) w sumie 18 162 zł - w tym kwotę 3000 zł którą przekazał S. B. (1) za usługi transportowe. W tym samym dniu P. K. (1) odsprzedał zakupiony od A. D. (1) złom T. Z. (1) właścicielowi skupu złomu w S.. W dniu 19 listopada 2013 r do P. K. (1) zatelefonował mężczyzna podający się za A. D. (1) i poinformował go, że ponownie wysłał fakturę.

Po sprawdzeniu w dniu 19 listopada 2013 konta bankowego W. G. (1) stwierdził, że nie ma na nim wpłaty pieniędzy z firmy (...). W związku z tym udał się do oddziału Banku (...) Oddział w Ś. gdzie wyjaśniono mu, że okazane przez niego potwierdzenie przelewu zostało sfalszowane. O całej sprawie W. G. (1) powiadomił Komendę Powiatowa Policji w Ś..

W dniu 20 listopada 2013r W. G. (1) wraz ze S. B. (1) udał się na miejsce gdzie S. B. (1) odwiózł towar dla firmy (...). Okazało się, że towar został dostarczony do skupu złomu w miejscowości S..

21 listopada 2013r r P. K. (1) dowiedział się, że złom, który zakupił a następnie odsprzedał T. Z. (1) pochodzi z przestępstwa. P. K. (1) oddał T. Z. (1) pieniądze które pobrał za sprzedany mu złom i udał się do K. pod adres firmy „(...) Na miejscu rozmawiał z żoną faktycznego A. D. (1) i dowiedział się, że to nie pierwsza tego typu sprawa i ktoś podszywa się pod jej męża a także o tym iż prowadzone jest kilka postępowań karnych w tych sprawach. P. K. (1) odbył telefoniczną rozmowę z prawdziwym A. D. (1) po , której nabrał pewności, że padł ofiarą oszusta. P. K. (1) przypomniał sobie, że około trzy miesiące wcześniej, ktoś proponował mu kupno złomu karoseryjnego, miał podobny głos do rzekomego A. D. (1) i posługiwał się podobnym numerem telefonu co rzekomy A. D. (1). Ten mężczyzna przesyłał P. K. (1) korespondencję z adresu e-mail (...)

W toku wszczętego w tej sprawie postępowania karnego S. B. (1) rozpoznał z pośród czterech fotografii me czyn osobę o nazwisku D. M. (1) jako kontrahenta na zlecenie którego wiozł złom do punktu skupu w S.. D. M. (1) rozpoznał również na materiale poglądowym P. K. (1) w trakcie okazania w dniu 02.09.2014r w Komisariacie Policji w N. jako mężczyznę z podającym się za A. D. (1) z którym dokonywał transakcji.

Dowody:

Zawiadomienie o przestępstwie k; 1,

Faktura Vat (...) k; 2,

Potwierdzenie realizacji przelewu k; 3,

Zeznania W. G. k; 5-6,27,

Zeznania S. B. k; 8-9,

Zeznania B. B. k; 17-18,

Protokół zatrzymania rzeczy k; 11-16,

Faktura (...) k; 19,59,

Dokument PZ k; 20,

Zeznania P. K. k; 21-22,83,

Zeznania A. D. k; 40,

Protokół oględzin k; 47-49,

Zeznania T. Z. k; 52,

Faktura (...) k; 53,

P. okazania i materiał poglądowy k; 84-85,141-143,

Oskarżony **D. M. (1)** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień.

D. M. (1) był już trzykrotnie karany za oszustwo oraz za sfalszowanie dokumentów.

Dowody:

Wyjaśnienia D. M. k; 169-171,190-191,

Odpisy wyroków k; 124,

Informacja z K. k; 155-156,

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w ocenie sądu w całej rozciągłości potwierdza sprawstwo i winę D. M. (1) odnośnie wszystkich zarzucanych mu czynów. Ustalając stan faktyczny sprawy sąd oparł się na zeznania świadków i dowodach z dokumentów, które to dowody w najdrobniejszych szczegółach wzajemnie się potwierdzają, są spójne i kompletne. Sąd kierując się powyższymi względami, w całości uznał je za wysoce wiarygodne.

Oskarżony D. M. (1) nie składał rzeczowych wyjaśnień w toku postępowania, a więc brak jest jakichkolwiek merytorycznych argumentów z jego strony, do polemiki z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Linia obrony oskarżonego w niniejszej sprawie polega jedynie na prostym nie przyznaniu się do zarzucanych mu czynów – co w świetle ujawnionego materiału dowodowego jest stanowiskiem wysoce niewiarygodnym.

Oskarżonemu D. M. (1) zarzucono przestępstwa oszustwa i podrobienie dokumentu. Zgodnie z treścią art. 286 § 1 kk odpowiedzialności karnej z tego przepisu podlega ten kto, „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania”. W ocenie sądu D. M. (1) swoim działaniem bezspornie zrealizował wszystkie znamiona zarzucanych mu przestępstw oszustwa. Oskarżony wprowadził w błąd pokrzywdzonych co do tego, że jest A. D. (1) – przedstawicielem firmy (...), wprowadził ich w błąd co do tego, że pragnie zawrzeć faktyczne umowy sprzedaży i transportu, oraz za wykonanie tych umów zapłacić. Działaniami tymi doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem, poprzez nieuiszczenie ceny wynikającej z zawartych umów.

Oskarżony M. zrealizował także znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk, tj. sfałszowania dokumentu podrabiając potwierdzenie przelewu Banku (...), którym posłużył się przesyłając je W. G. (1) dla uprawdopodobnienia legalności przestępczej transakcji. Zgodnie bowiem z treścią art. 270 § 1 kk odpowiedzialności karnej z tego przepisu podlega ten „kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa.

Wymierzając oskarżonemu M. karę sąd brał pod uwagę jako okoliczności obciążające, fakt dopuszczenia się przez niego trzech przestępstw, praktycznie jednocześnie, po precyzyjnym i skrupulatnym zaplanowaniu przestępczego sposobu działania na szeroką skalę. Wysokość szkody wyrządzona działaniem oskarżonego musi być uznana za istotną dla osób prowadzących drobną działalność gospodarczą. Kolejną okolicznością obciążającą był fakt, iż oskarżony był już trzykrotnie, prawomocnie skazywany za przestępstwo oszustwa a także za podrobienie dokumentu.

Okoliczności łagodzących w niniejszej sprawie sąd nie stwierdził.

Zważywszy na powyższe okoliczności sąd uznał, że jedynie kara jednego roku i sześciu miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności, będzie karą adekwatną do stopnia zawinienia D. M. (1) oraz całokształtu okoliczności sprawy. Sąd nie stwierdził jakichkolwiek możliwości rozważania kary o charakterze łagodniejszym, z uwagi na społeczną szkodliwość czynów, których po raz kolejny dopuścił się oskarżony, oraz brak jakiegokolwiek dodatniej prognozy zdaniem sądu, co do przestrzegania przez oskarżonego w przyszłości obowiązującego porządku prawnego. Na D. M. (1) nałożono także obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłacenie stosownych kwot pokrzywdzonym: W. G. (1), S. B. (1) oraz P. K. (1).

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w części dyspozytywnej wyroku.